૨૪૬૨

નયેરે ગમ.

વાલાબ ઇખલાશ.

હે શરફે ફીંગા ખલકે ખુદા પીતો મોહીબો,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબો.
હર સ્હમતસે પેયદા હે સદા પીતો મોહીબો,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબો.
કેશી યેહ ખબર તારમે વેહપત અસર આઇ,
એક હસંશર હુવા શીકલકીઆ મત નજર આઇ.
આઇ તો એ ઉજ્જૈનસે હેહે ખબર આઇ,
દુનયાસે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબો.
અફસોસ સફરમેશે સફરકરગએ મવલા,
કીસ તરેહ ઝબાશે કહુમે મરગએમવલા.
છોડ અપના મેહલ કબરકે અનદર ગએ મવલા,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
માઆલુંમ એહ કબ થા કે ન આએંગે સફરશે,

કબથી એહ ખબર બીછરેંગે શેહેઝાદે પીદરશે.
આવાજ ઇધર વખત શેહર આઇ ઊધરસે,
દુનયાશે ઊથે નજમે હુદા પીતા મોહીબબો.
આવાજ ઇધર વખતે સહર આઈ ઊધરસે,
દુનયાશે ઊથે નજમે હુદા પીતા મોહીબબો.
બીન બાપકે હોવેન પીસર કોઇ ખુંદાઇયા,
ફરઝનદ કે સરસે નઉઠે બાપકા સાઆ.
દીલ તુંકરે હુંવા કાનમે આવાજ જબ આયા,
દુનયાશે ઊથે નજમેહુદા પીતા મોહીબબો.
આજ અહલે વલા જાનકુ ખોહવેતા અજબકીઆ,
શેહેઝાદે અગર બાપકુ રોવેતે અજબ કીઆ.
એકહસર બપા ખલકમે હોવેતા અજબ કીઆ,
દુનયાશે ઊથે નજમેહુદા પીતા મોહીબબો.
કાનુંનયેહ હે મુબઅસે પયેગમ બરે દીંકા,
ફરમાતેઠે વાઆઝ આજકે દીન નજમેદીંમવલા.
વાઆઝ અબકે બરસ બેઠનેકે બદલે કહુકીઆ,
દુનયાશે ઊથે નજમે હુદા પીતા મોહીબબો.
જીસ રાતમે મવલાનાકુ હેહે અજલ આઇ,

બદલી અલમો દરદકી હર શેહરમેછાઇ.
બાદલને ગરજતેહી એ આવજ સુનાઇ.
દુનયાશે ઉથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
રોદેતે હે બુરહાન હદીઆદ પીદરમે,
તસવીર ફીરા કરતી હે બાબાકી નજરમે.
સુનતેહી એહ ગુલ પરગઆ નાસુર જીગરમે,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
એ ગમ હે દીલે એઝુદીન સાહેબ પેભીતારી,
અશ્ક આખોસે બેસાખતા હોજાતે હે જારી.
જીસ વકતે કોઇ કેહેતાહે બાહાલતેઝારી,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
હે ભાઇ બરાહીમકી ભી હાલતેગમનાક,
દામન હે સદ પારા જીગર ચાકહે દીલ ચાક.
ઘરવાલોકી કીયા ઝીનદગી એક ખલક કી હે ખાક,
દુનયાસે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
કરતેથે દોઆ જીસકે લીએ તુંલેબકાકી,
મા બેચેન સફર ઉસને સદઅફસોસ કઝાકી.
જીસવકતપરહા ફાતેહા એહ કેહેકે બુંકાકી,

દુનયાસે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
જીસને એહ સુના વાકેઆ ઉસને એહ કહાહે,
એસા કોઇ સરદાર તો હોગા ન હુવા હે.
અબ દસત અસફ મલકે એહ કહીયેતો બજાહે,
દુનયાસે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
મએ મહદ મદ્દહાકીયા કરતાથા અબકીઆ ન કરૂમેય,
કીંઆ મરસીયા હેહે એવઝ મદહે પરહુમેયે.
હોકતે ઝબાં મુહસે એહ કીસતરહે કહુમેય,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીંતો મોહીબબો.
દીલ કેહતાકે જાવુંમેય વાહા આપ જાહાંહે,
બતલાવો મુજે નજમેદીં સરદાર કાહાંહે.
અંગુશત બદ નદાંહોપે એ વીરદેઝબબાહે,
દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
મવલાનાસે કીયુંવ પેહેલે સફર કર ન ગએહમ,
આકાકે બલાલે લેકેકીઊકુવ મર ન ગએહમ.
જીતેજી મુએ આહા ગુઝર કર ન ગએહમ,
દુનયાસ ઊથે નજમેહુદા પીંતો મોહીબબો.
હર શખશ કરે આજ ન કીવ અશાક કેશાની,

હેહે યવઝે મદદ હુયેઇ મરસીએ ખુવાની
તુંલ ઊમરીકે બદલે મુંને સબને સુનાની
દુનયાસે ઉથે નજમે હુદા પીતો મોહીબઓ.
આરામસે રહેનેભી નહીં પાયે વતનમેં,
અમ્કે ગએ એસેકે ન ફીર આએ વતનમેં.
પોહોચાએ ખબર શહેકુ ન પોહોચાયે વતનમે,
દુનયાસે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબઓ.
દો માહાભી પુરેન હોવે જાનેકુ હે હે,
તકદીર ઉધર લેગઇ દફ્નાનેકુ હે હે.
દમ રૂકતાહે લબપર એ સુંખુંનલાનેકુ હે હે,
દુનયાસે ઉથે નજમેહુદા તો મોહીબઓ.
એ હાદીસા અઝમીહે તો એહ સદમા બરાહે,
આલમપે મુસીબતકા ફલક તુંત પરાહે.
ભર આતીહે છાતી એહ સુંખુંન દરદ ભરાહે,
દુનયાસે ઉથે નજમે હુદા પીતો મોહીબઓ.
કલ મજલીસે માતમ હુવે હઝીર જો મેય હોતા,
પરહનોહા પુરદરદ મેય સર પીતકે રોતા.
મોહ આસુંકે પાનીસે એહ કેહ કહેકે મે ધોતા,

દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
કે નજમેહુદા નુરેખુંદા દીનકે તારે,
માતમ કરો માતમ ગએ મરકદમે ઊતારે.
કીઆ બેઠેહો ખામુશ ભરો આહા કે નાઆરે,
દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
કીયા તફરકા પરદાઝતો એચરખે બરીહે,
શાહેઝાદા કંઇ ભાઇકંહી આપ કંહીહે.
ગોઆ મેરા દીલઇસ તરહે બહાલેહઝીંહે,
દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો,
બીમારીકા સુંનતેહી ચલે હઝરતે તઇએબ
મવલાએ હકીમુદીન ભી હમારા હુવે તબ.
પોંહચે જો વાહાં રોતે હુએ આએ નઝર સબ,
દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
ઇખ્લાસ હુવા માહે રજબ માહે મોહરમ,
હર શેહરમે હર ઘરમે શાહેંદીકાહે માતમ.
જબ તકકેહે દમ દમ મે કહા કરે એહબસદગમ,
દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.

૭

મરસીએ ઈખલાસ-

——:0:——

કીસ સાહેકી એહ મજલીસ માતમ હે મોહીબબો,
મસરૂફ ફીગા કીસ લીએ આલમ હે મોહીબબો.
કીયુવનાઆરે ગમહોતોપે પયહમ હે મોહીબબો,
કીયુવ ચસમ હરએક શખસકી પુરનમહે મોહીબબો.

દુનીયાસે કઝા કોનસે સરદારનેકી હે,
કીઅવ ખલકે ખુદા ચારો તરફ પીત રહેહે.

એ એહલે અઝા બઝમે અઝા કીસકે લીયે હે,
ઇસ દરજે કલકસું બહો મસા કીસકે લીએ હે.
એહ નોહા બસદહાલ બુકા કીસકે લીએ હે,
એકહશર ભર સીમત બપા કીસકે લીએ હે.

કોનઉથ ગયા કીયું કે તેહાએહસદમાબરાહે,
ગોઆકે મુસીબતકા ફલક તુંત પરાહે.

હાતીફકી સદા આએ ખબર કીઆ નહી બારે,
મરકદમે ઉતારે ગયેઠે દીકે જો તારે.
વોહ નજ મેહુદા ઝેનુદીં સરદારકે પીઆરે,
માઆલુમ હુવા નજમેદીન સરદાર સીધારે.

વોહ ચરખહે વોહમહેર હે માહે મુબીનહે,
સબહે મગર એક નજમે સરદાર નહીહે.
જીસ ચાંદસે રોવશનકા ઝમાના વોહ કાંહાહે,
કહેતેહે જીસે સરવર દાના વોહ કાંહાહે.
દીલ જીસકા માઆનીકા ખઝાના વોહ કાંહાહે,
રોનેકા હે ગુલ ખાના બખાનાવોહ કાંહાહે.
ઢુંઢુગે જો દુનીયામેતો કીઆ કીઆ ન મીલેગા,
પરનજમેદી સરદારસા આકા નમીલેગા.
હમ જીતે રહે નજમેદી સરદાર ગુઝર જાએ,
અગંલબહે સફર ખુલદકા જાન જીસમસે કરજાયે,
બેહતરહે જો ઇસગમમે કોઇ રો રોકે મરજાય.
એક બારગી ઇસ પારસે ઉસપાર ઉતરજાય.

કીયા કદર મુરીદોકી હો ગર પીર ન હોવે.
કબ થેરે ઝમી ગર ફલક પર ન હોવે.

યેહે કોલ બુઝરૂગોંકાહે હાલા વો મકાઆલા,
મર જાય મેરે ખલકત અલ્લાહતાઆલા.
જીતા રહે આલમકા મગર પાલનેવાલા,
એક ચાનદકે જલવોસે હેય આલમમેં ઉજાલા.

બેનુંર સીતારેહા અગર માહન હોવે,
બેકારે રયેતહે અગર શાહા ન હોવે.
મરહકહેબશરકે લીયે યે મોમીનો મરના.
આખરહે હરએક શખસકુ મરકદમે ઉતરના.
અપનોકુભી એક દીનહે સફર ખલકસે કરના,
પર કમ ન સમજના સહેવાલાકાગુઝરના.
સબ કહેતે હે કીઆ કીઆ હુવાકીઆ કીઆ નહુવાહે
ઇસ સાનકા સરદારનો ન દેખા ન સુનાહે.
યેહ શાહાતો વોહ શાહ કીયા ખલકકુ શાદાન,
કહેતીથી રએતકે રયાંકા ભરઆન.
વોહ કોન હે જીસકાકે બરલાઆ અરમાન,
દાવતકે લીએ માલ પીયારાથા નથી જાન.
જો આતાથા પાસ અપને વોહ દેતેથે મવલા,
એકઝાતપે તકલીફ ઉઠા લેતેથે મવલા.
મોમીન રહે આરામસે મનઝુરહએ મનઝુર,
ખાયેબ નફીરે કોઇભી દસતુર યે દસતુર.
હે એસા સખી કોઇભી મશાહુર હેય મશાહુર,
મજમુઆ ફઝાયેલકાહે મઝકુર હેય મઝકુર.

અલાહારે યેહ હોસલાહ બખશાથા ખુદાને,
ઘરભરદેયે નીઆમતસે શહેનજ મેહુદાને.
ઇસ શાનકે સરકારકુ મોત આએ ગઝબહે,
હેહેન હયાતે અબ દીય પાએ ગઝબહે.
દરયાયે કરમ કબરમે ડુબ જાય ગઝબહે,
નાઝીલ હુવયે આલમપે બલાહાય ગઝબહે.
મવલાના ઉઠે કીયા હસનાત ઉઠે જહાસે,
ખોએગએ નીઆમતકુ ભલાલાયેકાહાશે.
સુરત કહાં ઉજેન કહાં આહારે કીસમત,
સહેઝાદે યહાં શાહા વહાં આહારે કીસમત.
મરકદમે હુવા ચાનદનાહાં આહારે કીસમત,
મદહા બને મરસીએ ખુવાન આહારે કીસમત.
હે અબઝાહમો ખુંફ પરહોફાતેહા શેહકા,
અબતો એવઝ મદહા સુનો મરશયે શેહકા.
બત લાવોતો શેહેઝાદો કુ કીસ તહરે સબરઆયે,
જબ એસા પીદર સર પરસે સરદારોંકે ઉઠ જાયે.
બીન બાપકે શહેઝાદે હુયે હાયે સીતમહાયે,
દીન કેસે બુરે સામતે આમલાને દીખલાયે.

જીતે રહેય ગમ ખહાનેકુ અફસોસ સદઅફસોસ,
બાકી રહેય દુખ પાનેકુ અફસોસ સદ અફસોસ
અબ બાઆદ શહે નજમેહુદા ખાકહે જીના,
ગમ ખાનાહે ઓર આબે નદામતકાહે પીના.
આફતકાહે દીન ઓર મુસાબતકા મહીના,
અબ સર જો બઝાનું હે તોહે હાત બસીના.
રોનેકા સીવા પુછોતો કુછ કામ નહીહે,
માના કેમ સાઆદતકે અબ અયમનહીહે,
યેહ નોહકા હન ગામહે રોનેકા સામાનહે,
જાતાહે પરહા કુલ સઊમ શાહા ઝમાહે.
કુરઆન કોઇ પરતા કોઇ ફાતેહા ખુવાનહે,
ગોઆ કોઇ ઇસ તહરે બસદ અસકે ફીસાંહે.
મીસબાહહીદાયેતકું ભુંજાયાહે વબાને,
અફશોસ એક આલમકુ રૂલાયાહેવબાને.
રોરોકે કોઇ કેહતા હે હેહે મેરે બાબા,
રોતાહે ચીચાકુ કોઇ બાહસરતો વો દરદા,
દાદા કોઇ કેહેતાહે કોઇ કહેતાહે નાના,
મામુકે લીયે કોઇ કીયા કરતાહે નોહા.

મોમીનનકા તોયેહ કોલહેયે જાનોશે આવલા,
મવલામેરે મવલામેરે મવલામેરે મવલા.
કીસ તરહ કહુ સુયે વતન આને ન પાયે,
ઉજેનશે રતલામભી ફેર જાનેનપાયે.
શાહેઝાદેકાં મુહ આખરી દીખલાને ન પાયે,
એશે હુવે બીમાર શીફા પાને ન પાયે.
કીયા કબરમે આકાકું ઉતારાહે અજલને,
એક ખલકકું બીનમોતશેં મારાહે અજલને.
હે બીબીઓમેં બેચન કહાહે સહેવાલા,
બીનવાલીકે હમ હોગયે એ બારીએ તાઆલા.
દુનઆશે ચેતીમુંકા ગયા પાલને વાલા,
એક એક સુખન લગતાહે દીલપર ગોયા ભાલા.
હમકુ ન લગી શાહેકી બલા હાય સદ અફશોસ
કયા હોગયા યેહે લેવીલા હાયા સદ અફશોસ,
આયદાઆઇ અલહા એ આલકે શેનશાહ,
યેઝેનું દદીન સરવકે પીસરદીનકે યે માહા,
કેતેથે મલક દેખતેહી સલમ કલ્લાહ.
પરતુંજ કુંતો મોત આગઇજીતાના રહાઆહા.

હમદેખાકીય ઓર કઝા આ ગઇહેહે,
દો દીનમેં અરે કીસકી નઝર આગઇહેહે.
મીશબાહ અગર લેકે કાઇ ધુન ન જાયે,
આલમ મે કહીયેસાન આકા નઝર આયે,
ગર છાને જહાંખાક ઉરાતા હુવા આયે,
ઇસ શાનકા આકા કોઇ કીયા ધુન ધંદલાયે.
ઇસ ચાનદસે રવશાનકા જાહાંરશકે કમરથા,
સીરતમે ફરેશતાથા તો સુરતમે બશરથા,
ગમ આકા હસા રૂદીનકો હોવેગા ઝીયાદા,
દરહેકે કબહી ગશપેન ગશઆએ રૂબાદા.
મવલાનાકા પુરાહો બરદરમે ઇરાદા,
ફરમાયગેં યુંહોકે સર કબર સનાદા.
તુમ મરનગએ મરગએ હેય ઝેનુ દીનબાબા,
હઝરત તોયેહ કેહેતેથે નજમેદીન બાબા.
ઇખિલાસ દુવા માંગતાહે હરકરોનાકેસ,
ઓલાહકરેરૂહ સહેદીદીકી રૂકદદસે,
જનતમે મીલે અજરક ફલ એકેકે દસદસ,
શાહેઝાદેકુહો સબર અતાહે યે ગરઝબસ.

યાસીન પરોહો યારો ધરો સુજદેમે સરકો,
દેદેકે દુઆ ઉથો શહેદીક પીસરકો,

નાહાઅનીક.

સર પીતેકે હર મોમે નો દીયદારપુકારે,
યે નજમેદીઆકા.
દુનયામે હમે છોડકે જનતકુ સીધારે,
યેનજમેદીઆકા.
યાદ આતેહે જબ લુતફલો કરમએય મેરે મવલા,
કુતે સરોસીના.
સર અપનન કીયવ હમ દરદો વદીવારસે મારે,
યે નજમેદીઆકા.
મ કબુલ દુયારબનેનકી હાઇ હમારી,
યે સેથે ગુનહેગાર.
ઇસ વાસતે હમ ખાતેહે હર બારપછારે.
યે નજમેદીઆકા.
અક ઘેરહે તારીક એકહે આ લમમેસરાસર,
યે દીનકે સરદાર.

ઇદ બારપે અપ આગયે મોમીનકે સીતારે,
યે નજમેદીઆકા.
જીસ મુહસે દુઆ તુલંબકા કરતાથા હરબાર,
અફસોસ સદ અફસોસ.
કીયવ નકર કહું દુનયાસેં ગયે મવલા હમારે,
યે નજમેદીંઆકા.
સરતાજહે રસતાજહે સરતાજહે મવલા,
વલલાહે વલલાહા.
અબ ખાકમે સબ મીલગયે અરમાન હમારે,
યે નજમેંદીયાકા.
બેય તાબહે બેય ચેયનહે હર મોમીનો દીંયદાર,
માતમહે હરએક જા.
કહેતેહેકેજાંન કીબલયે આલમપે નીસારે,
યે નજમેંદીકા.
હર કુચય વો બાઝારમે રોનેકી સદાહે,
હર ઘરમે બુંકાહે.
સર ફોરતેમોમીન હેગમ મો દરદકે મારે,
યે નજમેંદીઆકા.

મીસ કીનોકે આકા હે એતીમો કેહે વાલીદ,
બેયવો કેહે સરતાજ.
રોતેહે યોહ જાન ખોતેહે સુનતેહે બીચારે,
યે નજમેંદીઆકા.
હર લબ પે યેહી બાતહે હર જાપે યેહ મઝકુર,
મશહુર વબાથી.
રતલામસે ઉજેનકુ કીંવ મવલા સીધારે,
યે નજમેં દી આકા.
ગુરબતમે કઝા આ ગઇ આયે નવતનકુ,
સુનતેહી સુનાની.
રો રો કે યેહ જાન ખોયેગેં હેહે તેરે પીચારે,
યે નજમેં દી આકા.
મદદ્દ અનીક આપકા તાઝી સત રહાહે,
અબ મરસીએ કહેવે.
અફસોસ યહે અફસોસ ભલા કીયવન પુકારે,
યે નજમેદીઆકા.

નોહેઅનીક.

સર પરસે હમારે જો ઉથા આપકા સાઆ.
એ નજમેદીન સાહેબ.

કીયા રોઝ સીયાહ હમકુ ફલકને યેહ દીખાયા,
યે નજમેદીં સાહેબ.
યેહ ખનજર ગમ હર દીલે મોમીનોપે લગાહે,
કીયા ઝંખમહે કારી.
દેખા જીસેબીસ મીલ સા તરપતા હુવાપાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.
વોહ કોનસા બનદાહેકે એસાનનહીં ઉસપર,
યે કુલકે ખુદા વનદ.
જાન ખોતાહે ઇસગમ મે હરએક અપના પરાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ
અન ઘેંર હે અન ઘેંરહે બેનુંર જહાંહે,
યે ચરખે સીતમ ગર.
ખુરસીદ હીદાયેત તુંને મતીમે મીલીઆ,
યે નજમેદીન સાહેબ.
થા આલમે પીરી ન સફર કરનેકે દીન થે,
ઓર મોસમે ગરમા.
યેહ ધુપમે યેહ લુંમે વતન તુંજસે છોરાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

દાઆવત તો તેરી નુહકી કીસતીહેપ લારેબ,
તુંના ખુદા સઉકા.
તુફાનપે તુફાનહોપરા ઉસકુ બચાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.
સુનતા હૂં કે રતલામ મેથા કાફેલાસારા,
દો બચચેથે હમરા,
ઇસ ચરખે સતમગરને યેગાનોસે છુરાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.
નગોકું તુંકપરે દીયે મુફસીલકુ દીયાઝર,
ભુંકાકુ લીખીઆ.
પીયાસા જો કોઇ આયા ઉસે પાની પીલાયા,
એ નજમેદીન સાહેબ.
આખોં કે મકાબલ વો તેરા ચેહરયે પુરનુર,
રહેતા હે હમેશા.
હેરત હે મુજેકીવ તુજે માટીમે સુલાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.
છબ્બીસવી રજબકુ હુયે ખુલદકુ રાહી,
હે આજ ઝીયારત.

૧૩૦૨
તેરાસો પે દો સાલયેક હીજરીકા લીખાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

૧૨૨૯
સન બારસો ઉનતીસમે હઝરત હુયે પેયદા,
તે હકી કહે તે હકીક.
સતરપે ચાહાર સાલભી પુરા નહીં પાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.
કહેતા હે અનીક આજ બસદ ગીરયા વોઝારી,
શુકરયા કીયા લખેહ.
અદના તેરા ખાદીમથા મુજહે આલા બનાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

——:0:——

નોહેઅનીક.

રો રો કે અઝાદાર ન કાયવ ખાક ઉરાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
એક નુર મુજસસમકું જો મતીમે મીલાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

હો એકકા તાલેબ ઉસે સોદેયતેથે મવલા,
અઇસી હી સખાઠી.
પાની કોઇ માગે તો ઉસે દુદ પીલાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
અખલાક મોહોમદ કે થે સીરતથી હસનકી,
શબબી રકે આશક.
હેય દરદે મનાકીબ હમે હરવક્ત સુનાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
હમ આખેરી ખીદમતસેભી મહરૂમ રહેહાઈ,
યે નજમેદીન આકા.
હમ તેરે જનાઝાકુ ઉથાને નહી પાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
એક ધરકાસા ઇસ વક્તસે પેયાદા હુવા દીલમે,
કર તેથે દોઆહમ.
તયેબકુ હકીરૂદીનકુ જીસ વકત બુલાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
કેસીયેહ સફરકી કે ન દીદાર દેખાયા,
હમ રેહ ગએ રોતે.

યેહ ફરકત જાન સોઝ ન દુશમનકુ દીખાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
અવલાદતો રોતી રહી સબ અપને વતનમે.
યે ચરખે સીતમગર.
ફરઝનદસે યુંવ બાપકું કોઇ નં છોરાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
રોતે હે તેરે મોમીનો કરતે હે યુંવ ફરીયાદ,
શાદીન કરેગેં.
હમકીસકે ઝીયાફત કરે ઓર કીસકું બુલાય,
અફસોસ સદ અફસોસ.
કરતેથે દુઆ શેહ જો સલામત અગર આએ,
દેખે જો કદમકુ.
હમ તેરે મીઆનેકુ યેહ કાન ધેપે ઉથાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
દીથી જો ખુદાને યેહં હમે આયે રેહમત,
સર ફોર ન કીયવંકર.
જો નીઆમતે ઉઝમાથી વો ઇવ હાતો સે ઝાયે.
અફસોસ સદ અફસોસ.

ખુરસીદજો પીહેના હોતો ઝુલમત હે સરાસર,
બેનુંર જહાંહે.
તકદીરને યેહ રોઝ સીયાહ હમકુ દીખાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
ઉજેનમે યુવ જલદ પીઆસે અજલ આયા,
કાતીલ યેહ વબાથી.
સુરતમે રહે રોતે હુયે આપકો જાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
કેતે હે કે પોશીદા કાહાં હોગયે મ લા,
મંમબઇકે સભી લોક.
કીસ જાહે મકામ આપકા હમ ઢુનને જાય,
અફસોસ સદ અફસોસ.
મદદાહ અનીક આપકા દીનરાત રહાહે,
કીયવ મોત ના આઇ.
અબ મરસયા લીખનેકે લીયે ખામા ઉથાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

નોહ મુનસી

સબપર તેરી એકસાંથી નઝર નજમેદીં સાહેબ

બેસક તું હકીકી થા પીદર નજમેદીં સાહેબ.
મરજાનેસે મવલાકે હે કોહોરામ જહામે.
હે અરશો તકદસ ગમ કા અસર નજમેદીં સાહેબ.
લાખોપે હઝારોંપે કીયે અપને એસાન,
થા તેરા કરમ મીસલે મતર નજમેદીં સાહેબ.
સબ એહલે વલા પીટકે યેહ કેતેહે રોરો,
અય ઝેનુદીનકે પાક સમર નજમેદીં સાહેબ.
પેયદા કીયા અલલાહને ખાતીરસે તુંમાહારી,
સબ હુરરો મલેક જીનનો બશર નજમેદીં સાહેબ.
હર સુબહો મસા થે તેરી ચવખત કે તસદદુક,
એ સાતોફલક શમશો કંમર નજમેદીં સાહેબ.
અલલાહાકી ભી ઉસપે એનાયેત થી હમેશા.
જો તેરા થામનઝુર નઝર નજમેદીં સાહેબ.
મરનેકે ખબર સુનકે યે તરપે દીલે મોમીન,
ખું રોનેલગી દીદએતર નજમેદીં સાહેબ.
થાંમબે થા ઝમાનેકો તેરા હીફઝ અયે મવલા.
અબ હોગા જહાં ઝેરો ઝબર નજમેદીં સાહેબ.
મુંનશીને તેરી શાનમે અય બેત લખીહે,

દીલ વાચ્યઓ ફીરદોસમે ઘર નજમેદીં શાહેબ.
મુશકીલમે મુસીબતમે મરજમે ગમોહમમે,
થા વીરદે ઝબાં આથ પહર નજમેદીં શાહેબ.
તેગે ગમે દુનયાસે નથી સુંજકુ હીફાજત
થા તેરા કરમ મેરી સીપર નજમેદીં શાહેબ.
જીસ શખસ પે નસ કરકે રસુલે જહાંસે,
અફજલહે સબોસે વો બશર નજમેદીં સાહેબ.
અવલાદ ખુદાદેતો ઝમાનેસે હે એસી,
એક એક હે તેરા નેક પીસર નજમેદીં સાહેબ
એ (મુનસી) યે મજનુન સદા દમ ભરતા થા તેરા,
હર દમ થી ઈનાએતકી નજર નજમેદીં સાહેબ.

નોહ અફસર.

ચીલ્લાતેહે સર પીટકે યેકુ શાહકે આઝાદાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
ગમ હશર તલક તેરા ન કમ હોવેગા ઝીનહાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
મોત આગઈ પરદેસમે આયે ન વતનમે,
મનકી રહી મનમે.

હમ દેખને પાયે ન તેરા આખરી દીદાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
સદ હેફ ન ઇસ શહેરમે ફીરકર હુવા આના.
કેસા ઠા એ જાના.
ક્યાં હાતોંકુ મલતે હુયે સબ રેહ ગયે એક બાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
વો લુટફો કરમ તેરે વો અશફાકો એનાએત,
વો દીલમો મુરવવત.
ઇઆદ આતીહે વો પીયારકી બાતે તેરી હરબાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
કીંવ કર ન ભરે આહા કે દુનયા હુવી ખાલી.
તુંજહસે શહે આલી.
અબ લાયે કાહાંસે તુંજે હમ બે કસો નાચાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
ઇશ દારે ફનામે કોઇ દમ પાઇ ન રાહત,
કીઆ કીઆ સેહી મેહનત.
દુખપે દુખ ઓર ગમપે ગમ આઝારપે આઝાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

પરદેસમે વહાં કીસકી નઝર ખાગઇ તુંજકુ,
સચેહે ખુશખું.
હેહે યેહ સફર રાસ ન આયા તુંજહે ઝીનહાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
દઆંસે ગયેથે જાનેબે રતલામ બસદ ચેન,
વહાંસે ગયે ઉજ્જેન.
અફસોસ વબામે હુવયે જાતેહે ગીરફતાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
છબ્બીસવી સબ માહ રજબ કી જો ઘડી આઈ,
ખાલેકકી દોહાઇ.
દુનયાસે સું એ ખુલદ સફર કરગયે એકબાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
અફસર ગમે શેહમે નહી અબ ટાકતે ઓર કામ,
ખામેકુ બસ અબથામ.
કેહકે હકે યેહી રોતેહેં મજલીસમે અઝાદાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

———:0:———

નોહાયેનાએત

ગમ મે હૈ તેરે આજ સભી ચાંક ગીરેઆં,

યે નજમેદીં સરવર.
દુનયાસે ગયે આપ સુયે રોઝેયે રાઝવાં,
યે નજમેદીં સરવર.
આંખેહૈ તુંજે ધુનદ તી ઓરતું નહીમીલતા,
યે દાઈ અલલાહા.
હેહે તું હુવા ખાકમે પીનહા મહે તાબાં,
યે નજમેદીં સરવર.
ફરમાયાથા હજરત ને કે મેં જલદ ફીરૂગાં,
અરસા ન કરૂગાં.
સો મીલગયે હમ સબકે ઇયાહા ખાકમે અરમા.
યેનજમેદીં સરવર.
હર ચશમસે ફુવ્વારાયે ખું રેહેતાહે જારી.
ફુરખતમે તુંમારી.
કીંવ અહેલે વલાબ ન કરેં હાલ પરેશાં,
યે નજમેદીં સરવર.
જીસ મુહસે દુઆ કરતેથે સબ ટલ બકાકી,
યે નાયેબે તયેબ.
ઉસ મુહસ તેરે ફાતેહામે પરતહૈ કુરઆન,

યે નજમેદીં સરવર.
હેય અનજુમને તયેબીયાકે બ્ને હવા ખુવા, .
કેતેહેં બસદ આહા.
અફસોસ નહુમ લોગોકો પુરે હુવે અરમાં,
યે નજમેદીં સરવર.
ફરમાકે સીધારેથે કે એ આંસે ફીરૂગાં,
ઇનઆમભી દુગાં,
સો બચયોંકોભી રે ગયે ઇનઆમકે અરમાં,
યે નજમેદીં સરવર.
અબ આગે એનાયેતકુ નહીં કહેનેકા યેરા,
દીલ હોતાહે પાર.
ફુરકત તેરી હરદીલકુ કેવ દેતીહે બીરયાં,
યે નજમેદીં સરવર.

નોહા અનીક

મરગયે શાહે ઝમન હાઇ શાહે નજમેદીં
રોતે હે, સબ મરદો ઝન હાઇ શાહે નજમેદીં.
કેયસી બુરીથી સફર ખાગઇ કીસકી નઝર
ફીરદે, ન આએ વટન હાઇ શાહે નજમેદીં.

ઝેનું દીનકે નુરેઐન મોનીનોકે દીલકે ચેન
હેહે ગરીબુલ વટન હાઇ શહે નજમેદીં.
તયેબકુ સદમા હુવા સુનતેહી ગશ આગયા,
જબકે પેહનાયા કફન હાઇ શહે નજમેદીં.
નાયેબે તયેબ ઇમામ આપતોથે લાકલામ,
ફખરે ઝમીનો ઝમન હાઇ શહે નજમેંદી.
આપકાજો થા કરમ ઉસકુ કરૂં કીયા રકમ,
લાવું કહાંસ દહન હાઇ શહે નજમેંદી.
સરપે આમામા નહી બરમે વો જામા નહી,
સોતે હો પહને કફન હાઇ શહે નજમેંદી.
દાઇયે તયેબ ઇમામ મુશકીલોમે યેહ મુદામ,
હામી રહે પનજેતન હાઇ શહે નજમે દી.
જોહે મહમદકુ ગમ ઉસકો લીખે કીયા કલમ,
રોયે હુસેનો હુસન હાઇ શહે નજમેંદી.
ચેહેરાથા માહે મુનીર આપથે રોશન ઝમીર,
છીબ ગયા નુરે બદન હાઇ શહે નજમેંદી.
ગમકા કરૂ કીયા બયાં બાતેકી ટાકન કહાં,
રોતીહે સબ અનજુમન હાઇ શહે નજમેંદી.

આપકે મનસુસહે રબકી વો મખસુસહે
સબપેહે સાયા ફગન હાઇ શાહે નજમેંદી.
કોઇ કરે કીયા રકમ તુમને સહી જો અલમ,
દુનયાકે રનજો મહન હાઇ શાહે નજમેંદી.
રૂતબાથા યેસા બુલંદ રબને કીયાથા પસંદ,
આપક ચાલો ચલન હાઇ શાહે નજમેંદી
લીખતાહે નોહા અનીક અરઝહે તુમસે રફીક,
હોયે પેઝીરા સુખન હાઇ શાહે નજમેંદી.

સલામ એનાયત.

સલામી નજમેંદી આકા હમારા,
સુયે મુલકે બકા હેહે સીધારા.
ગયેથે બમબઇસે આપ રતલામ ન રાસ આયા,
સફર શાહેકો ખુદારા.
ન કીવ આખોમે હો તારીક આલમ ઝમીમે,
છીબ ગયા દીં કાસીતારા.
કીયા કેસા સફર મવલાને હેહે ન આના ફીર,
હુવા મુમકીન દુબારા.
ન કીવ યેહલે વલાહોં આજ ગીરયા ઉયાં,

નજમુલહુદા આકા હમારા.
વટન આનેકી દીલમે આરઝુથી નકુચ,
બસ ચલસકા શહકા કઝારા.
રજબકી શોલવી તારીખ મવલા હુવે,
ઉજજેનમે દાખીલ કાઝારા.
શબેબીસતો સુયુમ જીસવકત આઇ
વ બામે ધીર ગયા મવલા હમારા.
હુવા ઇલહામ તબ નજમુલ હુદાકો,
કે અપના જાનશી કરલે દુબારા.
તો શેહેને પાચ શખસકો બુલાકર.
હુસામુદી ૫ નસકી આશકારા.
સબે બસતો શશુમ નજમુલ હુદા શહે,
જહાંકો છોર જંનતકો સીધારા.
મીલી તઇપાર તુરબત નજમેંદીકો,
યેદેખો મોઝીઝા હે આશકારા.
હુઈ હાલત દીગર ગું ઝેનુંદીકી,
પીદરકો જબકે મરકદમે ઉતારા.
ગીરા ગશ ખાકે શેહેઝાદા ઝમીપર,

તોહર ચેહલેવવા રોરો પુકારા.
એનાચેત રોકલેખામેકુ જલદી,
કેસીના શક હુવા જાતાહે સારા.

